SENTINELA

ANUL II, Nr. 45
26 Octomvrie 1941

GAZETA OSTĂŞEASCĂ A NAŢIUNII
APARE DUMINICA
Inscrisă la Tribunalul Ilfov S. I. C. sub Nr. 623/1939

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA
B-dul Lascăr Catargiu, 31 – Bucureşti
TELEFON: 2.28.27. – 2.08.96.

După zile şi nopţi de luptă necurmată soarele izbânzii româneşti a răsărit la Odesa. Eroismul armatei române a înfrânt toate piedicile. Jertfele eroilor noştri au fost încununate de glorie. Prin această izbândă Armata Română a înscris în istorie cea mai strălucită faptă de armă. Glorie ţie, ostaş român, care stai astăzi, ca şi odinioară, de strajă în faţa barbarilor dela răsărit! Fii mândru că alături de camarazii germani izbăveşti Europa de urgia bolşevică. „SENTINELA"

Ce scrie presa străină despre izbânda românească dela Odesa

Faima biruinței românești dela Odessa a fost deosebit de puternică în cercurile popoarelor prietene și aliate. Toate gazetele străine subliniază importanța acestei strălucite victorii, pentru soarta războiului anti-bolșevic, dând evenimentului titluri mari peste toată pagina.

Reproducem mai jos câteva spicuiri din presa străină, din care reiese atâtea cuvinte calde pentru armata română, încât noi nu mai avem nimic de adăogat asupra bunelor păreri venite de peste hotare.

Ziarele germane

In comentariul său „Frankfurter Zeitung" scrie între altele:

„In opt săptămâni de lupte grele, aliații noștri, sub comanda viteazului lor mareșal, au trecut totuși peste toate obstacolele, aducând astfel o contribuție importantă la desfășurarea războiului în răsărit. România reinoită poate fi mândră de armata ei, de conducerea ei militară și de succesul obținut de soldații români"

Berliner Boersen Zeitung, într'o cronică militară, se ocupă, în ediția de seară, de evenimentele militare ale săptămânii în curs, care au început cu luptele din Nordul Mării de Azov, și s'au încheiat cu ocuparea Odessei. Autorul remarcă dela început faptul că la Odessa este pentru prima dată când un aliat al Angliei este aruncat în mare, fără ca anglezii să fi fost de față, cum a fost cazul în Franța, Norvegia, Grecia și Creta.

Toate ziarele germane scriu amănunțit despre solemnitatea care a avut loc la București, în cadrul căreia guvernul român a adus felicitările lui Mareșalului Antonescu pentru victoria dela Odessa. Ziarele redau amănunțit cuvântarea d-lui Președinte ad-interim al Consiliului, Mihai Antonescu, și răspunsul d-lui Mareșal Antonescu.

Tot „Berliner Boersenzeitung" scrie că luarea Odessei a fost o lovitură de măciucă pentru propaganda Moscovei și a Londrei. Ziarele engleze vorbiseră de Odessa ca de un ghimpe în carnea germanilor și afirmaseră că proiectele germane se vor frânge de rezistența Odessei. Ziarul se întreabă ce figură trebue să fi făcut expertul militar britanic, care declarase, cu câteva ore înainte de luarea Odessei, că publicul trebue să primească cu rezerve comunicatele germane.

Laudele Italiei

Marea țară latină și soră Italia apreciază așa cum se cuvine contribuția hotăritoare pe care țara noastră a adus-o, prin eroismul fiilor ei, prin morții ei atât de numeroși, la noile idealuri ale Europei pentru care luptă în loc de frunte Italia fascistă.

„Messagero" descrie avântul cu care trupele noastre au luat cu asalt acea faimoasă „linia III" a fortificațiilor bolșevice și manevra îndrăzneață care a adus la încercuirea și cucerirea orașului. De asemenea ziarul subliniază efectul pe care căderea Odessei îl va avea asupra situației Crimeei, care devine foarte critică. Glorioasele trupe române, scrie mai departe Messagero, lucrează acum la stingerea incendiilor, la neutralizarea zonelor militare și întrebuințează cu eroism toate mijloacele civilizației pentru a feri populația de barbaria roșie".

In „Popolo di Roma", d-l Armelani scie:

„Lupta românilor a fost din cele mai crunte din câte s'au dat până acum în acest sbuciumat și chinuit războiu oriental". Apoi eroismul trupei și al conducătorilor ei.

Ziarul „Tribuna" scrie:

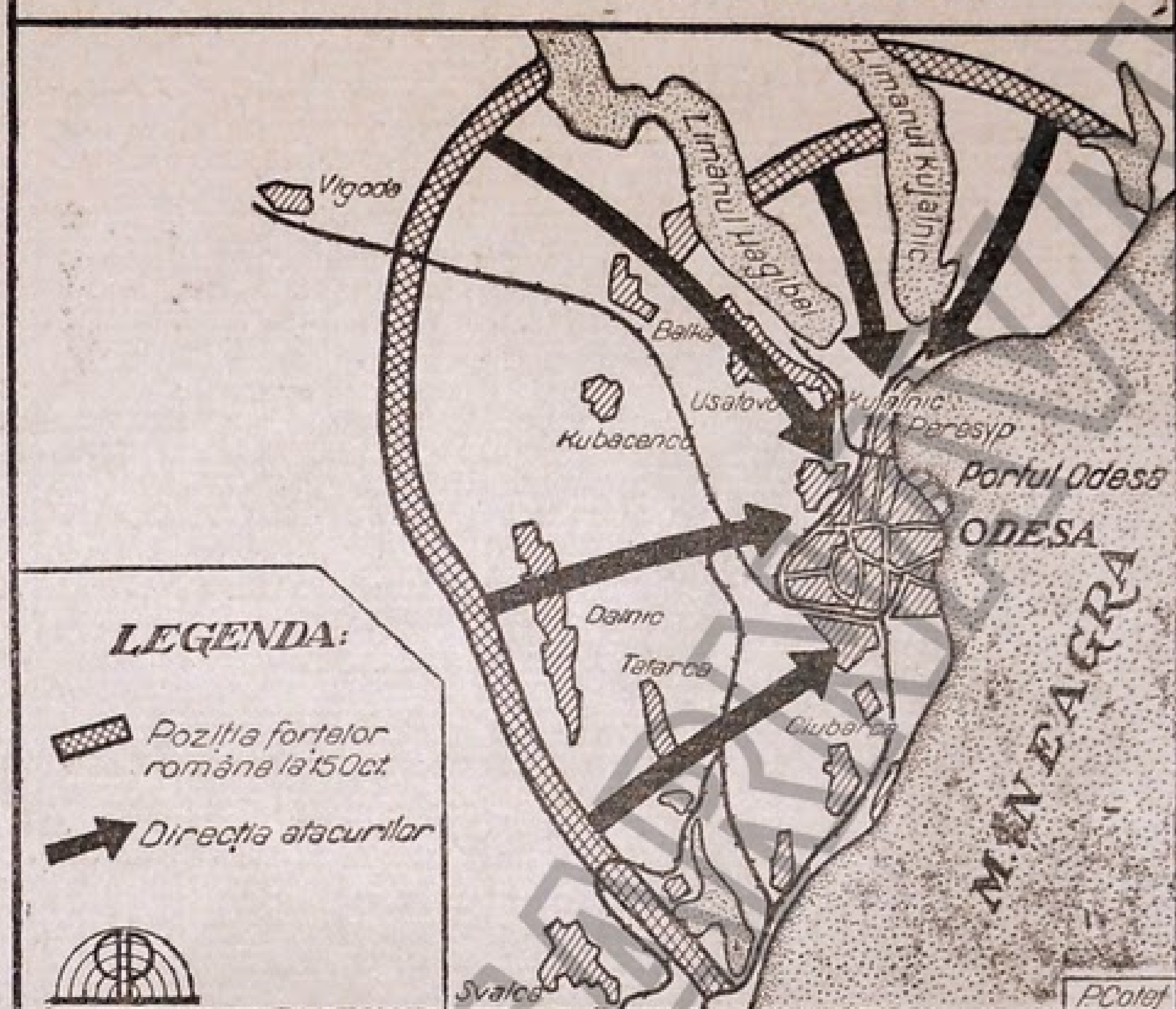
„Diviziile române au scris pagini luminoase și eroism în istoria acestui războiu".

La postul de radio Roma, un mare amic al României, d-l Guido Puccio, a rostit o conferință, punând în strânsă legătură căderea Odessei și eroismul dovedit de armata română cu priiejul acestei lupte istorice, cu întreaga situație europeană și cu importanța acestei victorii pentru viitorul întregului continent.

„Aceste episoade de eroism, spune d-l Puccio, sunt pagini ale noii istorii române, dar ele aparțin tot odată și istoriei reacțiunii europene, împotriva planurilor anti-europene ale Kremlinului".

D-l Puccio subliniază mai depate că „România duce războiul siguranței sale, cași războiul siguranței europene".

„Lavoro Fascista", sub titlul: „O întreită linie de apărare n'a fost suficientă ca să oprească pe români", istorisește pe larg, sub semnătura lui Leonte Concato, împrejurările în care a fost cucerită Odessa de trupele române.

Cele trei linii fortificate, — scrie autorul, — au fost zdrobite de trupele române care după lupte foarte dârze au cucerit — fort după fort, cazemată după cazemată, mitralieră după mitralieră și metru cu metru, — unul din forturile cele mai îngrozitoare ale acestui războiu. Nimeni nu știa că românii deslănțuiseră împotriva Odesei o violentă ofensivă, nimeni nu știa că rușii ajunseseră la capătul rezistenței. Toată noaptea s'au auzit bubuitul tunului, iar în zorii zilei, trupe române au pornit la atac. Au fost două ore de lupte crâncene, două ore de atacuri și contra-atacuri.

Autorul corespondenței descrie apoi aspectul orașului după cucerirea lui de către trupele româno-germane și subliniază că prin căderea acestui port armatele ruse primesc o lovitură grea.

Trupele române, scrie d-sa, au purtat unul din cele mai crâncene și mai dârze asedii din câte cunoaște istoria. Ele merită această mare victorie, prin îndârjirea cu care au luptat, prin avântul lor la asalt și prin stăruința cu care artileria a tras împotriva rețelelor de sârmă ghimpată, a cuiburilor de mitralieră și a cuiraselor de oțel ale celor trei linii de apărare ale Odessei".

Ziarele franceze

Toate ziarele franceze au publicat vestea cuceririi Odessei pe prima pagină, sub titluri mari și pe mai multe coloane, subliniind victoria românească, entuziasmul cu care trupele au fost primite de populație, incendierea orașului și luptele de stradă.

Făcând o dare de seamă asupra situației pe frontul rusesc, ziarul „Le Jour" reliefează succesul armatelor Mareșalului Antonescu, subliniind faptul că orașul, asediat de două luni și jumătate, a fost apărat până acum în chip deosebit de viguros.

Ziarul „Lyon Républicain" socoate că sfârșitul asediului Odesei, prin cucerirea ei de către români, va avea, desigur, importante consecințe pentru sfârșitul războiului în Sud, liberând o armată de asediu puternică, care va putea fi, eventual, folosită pentru atacul care, actualmente, e în curs în direcția Rostov.

Ziarul „L'Italie Nouvelle", care apare la Paris, sub conducerea d-lui Pietro Solari, președintele Asociației Presei Străine din Paris, consacră un articol entuziast bătăliilor armatei române. Articolul arată că armata română a realizat o epopee eroică și a scris o pagină măreață prin chipul în care a distrus un întreg sistem de apărare, pe care Rușii îl credeau invulnerabil și printr'o grandioasă manoperă a capturat o mare masă de prizonieri și material.

După autorul articolului, Românii au rezistat admirabil tot timpul, au făcut minuni de eroism și au terminat lupta înverșunată prin înfrângerea completă a Rușilor.

Articolul încheie spunând că armata română este în plin avânt și nimic n'o mai poate opri de aci înainte.

Comentariile ziarelor elvețiene

„La Revue, Feuille de Lausanne, der Bund, Tribune de Geneve" și alte ziare precizează din izvor românesc semnificația victoriei, arătând că această bătălie încheiată cu ocuparea Odesei a început printr'un violent bombardament de artilerie care a durat mai multe zile, trupele române reușind apoi să străpungă linia de apărare a Odesei.

Se precizează că unitățile sovietice au incendiat imobilele și uzinele în scopul de a ușura și înlesni retragerea lor și de a împiedeca înaintarea trupelor române. Portul Odesa și împrejurimile sale au fost bombardate fără întrerupere înainte de începerea atacului, pricinuindu-se trupelor rusești mari pierderi atât în ceea ce privește efectivul cât și în ce privește materialul.

Aceleași ziare reproduc telegrame externe în care se relevă că pentru armata română ocuparea Odesei este cel mai însemnat fapt de arme din cursul acestui războiu. Odesa fiind în planul sovietic nu numai un centru de rezistență, dar și o bază militară în vederea unor operațiuni ofensive. Datorită aprovizionărilor primite pe calea mării, trupele sovietice au încercat chiar necontenit numeroase atacuri pentru a străpunge pozițiile românești din jurul Odesei. Trupele românești au rezistat însă neîntrerupt, urmându-și înaintarea lor conform planului de operațiuni. Luptele s'au desfășurat astfel zi și noapte timp de două luni.

Puternica impresie în Turcia

Ziarele din Istanbul au publicat comunicatul special al Marelui Cartier General Român, privitor la sfărimarea liniei de rezistență a bolșevicilor la Odesa

Toate ziarele turcești au subliniat, prin titluri pe prima pagină, marea victorie a armatei române, cu titluri ca: „Românii au ocupat Odesa", „Odesa a căzut", „Românii au luat prin asalt Odesa", etc.

Ziarul „Cumhuriet" publică o fotografie a Majestății Sale Regelui Mihai.

Vestea căderii celui mai important port al Uniunii Sovietice la Marea Neagră a produs o impresie foarte puternică în Turcia.

Consulatul general al României, agenția S. M. R-ului și vapoarele românești ancorate în portul Istanbul, precum și Oficiul de turism român au arborat drapele.

Presa din Praga

Presa locală se ocupă pe larg de victoria românească dela Odesa. La consulatul general al României s'a arborat drapelul și s'au primit felicitări.

Oficiosul Der Neue Tag are ca articol de fond o corespondență din România cu titlul „București-Odesa", în care se spune între altele: Cădera Odesei nu este numai un succes militar. Ea este simțită până și în cel mai mic sat românesc ca o strălucită faptă a conducerii celui mai mare om al României de astăzi, Mareșalul Ion Antonescu, a cărui deviză a fost: Odesa este piatra de încercare a armatei române. Aci începe o nouă tradiție pentru Statul român și drumul său în Europa.

Neîncetat, sub ochii Conducătorului lor, fiii României au realizat orientarea poporului român și au câștigat siguranța definitivă că înoirea României a izbutit. Pe această biruință românească se va putea clădi un viitor mai bun al României.

Și ziarul scrie în continuare: O țară care a făcut aceste mari jertfe, acționând mai mult ca oricare alta pentru marea orientare spre răsărit a continentului, orientare dată de Fuehrer la 22 Iunie, va trebui să aibă o mare misiune și o mare răsplată în urma biruinței desăvârșite de acum în acest răsărit.

Presa bulgară

Știrea căderii Odesei a produs o puternică impresie în capitala Bulgariei. Toate ziarele înregistrează telegramele oficioase și corespondențele particulare în legătură cu acest eveniment.

Intr'un lung articol de fond intitulat „Căderea Odesei", ziarul „Slovo" scrie între altele:

Odessa, cel mai mare oraș după numărul locuitorilor săi și după importanța sa ca port de pe întregul litoral al Mării Negre, este în mâinile armatelor române și germane. Căderea orașului este condiția cea mai importantă pentru apropiata distrugere a întregei forțe navale din Marea Neagră, ce va înlesni în mare măsură ocuparea întregului litorul caucazian dela Marea Neagră.

Pentru Peninsula Balcanică căderea Odesei este importantă pentru faptul că îndepărtează cu câteva sute de chilometri războiul dela litoralul ei, iar înlesnirea adusă prin aceasta armatelor germane pentru apropiata ocupare a Crimeei, îndepărtează extrem de mult războiul din Europa sudestică.

M. DANESCU

Vestea căderii Odesei

Manifestaţii înălţătoare la Palatul Regal, Preşedinţie şi piaţa Universităţii. Suveranul şi Mareşalul aclamaţi pretutindeni

Puternica fortăreaţă întărită de bolşevici vreme de 20 ani, pentru a pune mâna — când prilejul le-ar fi stat la îndemână — pe Gurile Dunării şi Strâmtori, s'a prăbuşit sub loviturile vitezei armatei române. Odesa, care părea de neînvins, este azi în mâinile noastre.

Cucerirea marelui port dela Marea Neagră reprezintă o faptă, am putea spune decisivă, în mersul actualului războiu; cu atât mai mult cu cât ea s'a făcut în aceeaşi vreme în care armatele germane pornite într'o vijelioasă înaintare, dau asalt la Moscova, hotărite să prefacă în pulbere ultimele încercări de rezistenţă bolşevică.

Vestea acestui mare fapt de arme a produs o puternică impresie în toată lumea. Până şi ţările care sunt potrivnice Axei şi amice Rusiei Sovietice, s'au văzut nevoite să recunoască actul de mare glorie pe care ostaşii României l-au săvârşit împotriva Colosului moscovit.

Ziarele germane, italiene şi ale ţărilor aliate, se ocupă pe larg şi stăruitor de această mare victorie, obţinută cu măreţ avânt de armata Mareşalului Antonescu, victorie care încununează pe toate celelalte repurtate dela începutul războiului de nimicire a bolşvismului şi până acum.

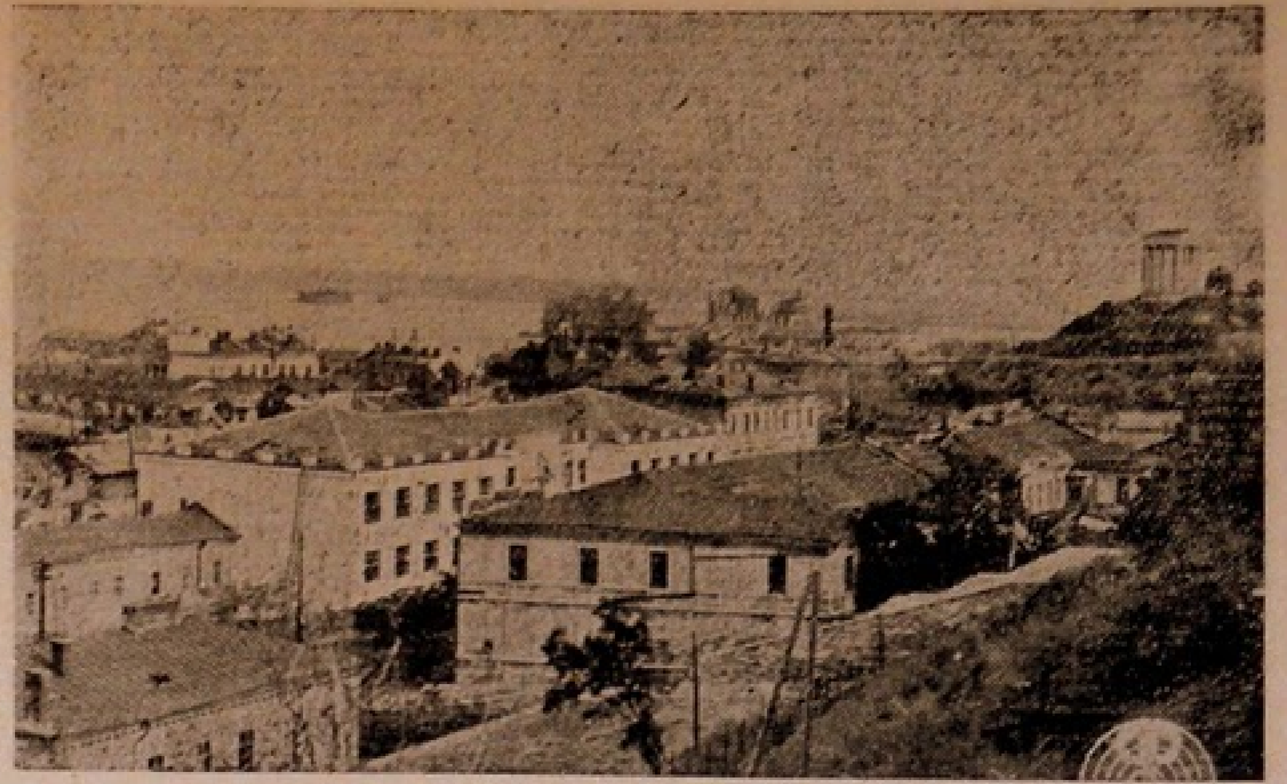
Capitala şi ţara în sărbătoare

In Capitală, ca şi în întreaga ţară, vestea răspândită prin ediţii speciale ale ziarelor şi prin radio, a fost primită cu isbucniri de entuziasm şi mândrie naţională. Ca la un semn dumnezeesc, la ferestrele tuturor imobilelor, la toate magazinele şi instituţiile publice, au apărut stindardele armatelor germană, italiană şi română, aliate şi victorioase.

In dimineaţa zilei de Vineri, 17 Octomvrie a. c., Capitala era scăldată în razele soarelui care ţinea par'că să ia şi el parte la bucuria acestui mare eveniment.

In mai puţin de un ceas, piaţa Palatului a rămas neîncăpătoare pentru valul de lume care se revărsa din toate părţile oraşului. Muzici militare au intonat, alături de mulţimea care cânta într'un cutremurător cor, imnurile ostăşeşti care au dus trupele noastre din victorie'n victorie până la Marea de Azov şi Odesa. Aclamaţii nesfârşite au fost adresate tânărului nostru Rege, sub a cărui domnie s'a săvârşit una din cele mai eroice fapte din sbuciumata istorie a poporului român. Ca de un puternic magnet, mulţimea era atrasă către Palatul Preşedinţiei. Aci au fost clipe de entusiasm care nu pot fi descrise uşor. Mai ales când în balconul Preşedinţiei a apărut Mareşalul, Comandantul de Căpetenie al Oştilor biruitoare, exclamaţiile şi uralele s'au transformat într'o impresionantă simfonie în care par'că se auzea desluşit plânsetul de bucurie al voivozilor de dincolo de mormânt, răzbunaţi.

La ora 12, manifestanţii, în frunte cu muzicile militare, s'au îndreptat către legaţia germană, unde au ovaţionat pentru Führer, pentru naţiunea germană şi pentru glorioasa ei armată. Aceiaşi manifestanţi au mers apoi la legaţia italiană, unde au elogiat pe Regele Împărat, pe Duce şi naţiunea italiană.

Vedere generală din portul Odesa

Măreaţa sărbătorire a luat sfârşit prin hora unirii în piaţa Universităţii, sub privirile Viteazului Mihaiu, ale lui Gheorghe Lazăr şi Şincai.

Omagiile guvernului

Membrii guvernului s'au prezentat în corpore spre a felicita pe Mareşalul biruitor.

Cu acest prilej, d-l Mihai Antonescu, Vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri, a rostit următoarea cuvântare:

Domnule Mareşal,

Guvernul dv. a ţinut să vă exprime azi, în această zi sfântă de glorie totală, recunoştinţa pentru tot ceea ce aţi făcut pentru Neamul Românesc.

Avem conştiinţa, domnule Mareşal, că Neamul nostru se găsea, în ceasul când aţi luat răspunderea conducerii lui, în liman de prăbuşire.

Sufletul îndoliat al Neamului românesc era prăbuşit odată cu graniţele; credinţele lui erau ameninţate. Armata era umilită, Statul era desorganizat.

Intr'un an aţi izbutit, domnule Mareşal, nu numai să îndreptaţi temeliile morale ale Neamului;

Intr'un an aţi izbutit nu numai să înfrângeţi toate greutăţile şi toate încercările;

Nu numai să ridicaţi Statul şi să restabiliţi ordinea într'însul;

Dar aţi izbutit, domnule Mareşal, ca să înscriţi în paginile istoriei noastre fapte de glorie care ne deschid drumuri noui în vieaţa internaţională.

De aceea, azi, când cucerirea Odesei aminteşte ceasurile de luptă ale Voevozilor de altă dată pentru Cruce şi drepturi veşnice pentru biruinţa dela Răsărit, Guvernul dv. vă exprimă recunoştinţa sinceră pentru Răsăritul pe care l-aţi deschis Neamului.

Răspunsul d-lui Mareşal Antonescu

Domnilor,

D-l Mihai Antonescu m'a surprins cu acţiunea dv. de astăzi şi cu cuvintele de îmbărbătare pe care le-a spus

Ii mulţumesc.

De asemenea vă mulţumesc dvs. tuturor pentru concursul pe care mi l-aţi dat şi pentru sufletul pe care l-aţi pus, pentru ca împreună să putem duce la bun sfârşit o operă destul de grea şi de spinoasă.

Domnilor,

Nu am ajuns încă la sfârşitul eforturilor, pe care trebue să le facem, pentru ca să reîntregim opera aceasta, pe care am început-o anul trecut şi pe care am dus-o prin greutăţi pe care istoria le va aprecia şi le va judeca cum va găsi de cuviinţă.

Tot ceea ce pot să vă spun, este că eu pot să apar în faţa judecăţii supreme cu conştiinţa curată că am vrut să fac numai bine acestui Neam.

Desigur că tot ce am realizat până acum este departe de a ajunge culmile pe care am vrut eu să le ajung, cu eforturile pe care le-am făcut, în toate ramurile de activitate românească.

Organismul Statului este aşa de vast şi acest organism reclamă atâta pricepere, atâta muncă, atâta conştiinţă şi atâta energie, încât un singur om nu are azi putinţa ca să poată să răspundă în mod ideal la toate dorinţele, la toate ambiţiile, la toate nevoile şi la toate cerinţele pe care le reclamă soluţionarea tuturor problemelor atât de grele şi de complicate care vin zilnic în calea noastră.

Totuşi, nu dau înapoi. Merg înainte şi voiu merge în faţa istoriei cu conştiinţa omului care a făcut tot ce omeneşte putea face pentru a salva, pentru a îndrepta şi, pentru a ridica pe culmi înaripate, vieaţa, drepturile şi onoarea unui Neam.

Bunele d-voastră cuvinte şi sentimente, constituesc pentru mine o îmbărbătare, pentru ca să merg mai departe pe drumul pe care ne-am angajat cu toţii şi pe care mă sbat să trag întregul Neam Românesc.

Nu voiu înceta de a acţiona, oricare vor fi piedicele, oricât de mari greutăţile, furtunile şi decepţiile, decât numai atunci când voiu închide ochii.

Şi nu voiu fi mulţumit şi nu voiu merita felicitările şi recunoştinţa dv. şi a Naţiunii, decât în ziua când Ţara aceasta va fi repusă în toate drepturile pe care nu le-am uitat, pe care nu le pot uita şi pe care nu le poate uita nimeni. După cum o constataţi zilnic, pun pentru ridicarea poporului nostru pe planul naţional, cultural, economic, militar, spiritual, moral şi social, toate eforturile ca el să ajungă la înălţimea la care ar fi putut să se găsească de mult, dacă în acest Stat ar fi fost oameni care să pună acelaşi suflet, aceeaşi înţelegere, aceeaşi conştiinţă şi aceeaşi cinste pe care dv. şi cu mine o punem azi pentru îndreptarea şi ridicarea lui.

Acesta este, domnilor, răspunsul pe care vi-l adresez la înflăcăratele sentimente exprimate de d-l Mihai Antonescu, mie, în numele d-voastră.

Vă mulţumesc din tot sufletul şi închei, asigurându-vă că voiu continua pe calea pe care destinul m'a aşezat la 6 Septemvrie 1940.

Nicio furtună nu mă va abate de pe această cale.

M. S. Regele felicită pe D-l Mareşal Antonescu

D-l Mareşal Ion Antonescu, Conducătorul Statului şi Comandantul de Căpetenie al Armatei, a primit, cu ocazia ocupării Odesei, următoarea telegramă din partea Maiestăţii Sale Regelui Mihai I:

In ziua când bravele noastre trupe străpungând apărarea Odesei, au dărâmat ultimele rezistenţe bolşevice în acel ţinut, Gândul Meu plin de recunoştinţă se îndreaptă către Domnia-Voastră, Domnule Mareşal şi către toţi Comandanţii de Mari Unităţi, ofiţeri, subofiţeri şi trupă, care prin sângele şi străduinţele lor, au înscris în Cartea Neamului noi pagini de glorie nepieritoare.

Tuturora le trimit salutul meu cald şi Iau parte cu tot sufletul la bucuria victoriei.

Răspunsul d-lui Mareşal Antonescu

D-l Mareşal Antonescu a răspuns Maiestăţii Sale Regelui prin următoarea telegramă:

Vă mulţumesc Sire pentru gândul pe care Maiestatea Voastră L-a închinat Armatei cu prilejul biruinţii dela Odesa.

(Urmare în pag. 4)

Eroilor dela Odesa

Aşi vrea să vă întâmpin, eroi biruitori,
Cu cântece de slavă, cu zâmbete, cu flori,
Cu linişte de piatră, cu mângâieri de frate,
Cu hohote de plânset, cu genele plecate,
Sau să-mi strivesc genunchii în praful din coclaur,
Să vă sărut obrajii şi sufletul de aur,
Să chiui haiduceşte pe malul românesc,
Cu ce să ies în cale, cu ce să vă primesc?
Am tremurat de grije, de doruri şi de teamă,
Am tresărit năprasnic la orice foc de armă,
Şi 'npovărat de gânduri m'am tot rugat la Domnul,
Să vă 'ndrumeze paşii, să vă păzească somnul,
Să picure odihna în obosite gene,
Pe neumblate drumuri şi zări Transnistriene,
Şi să vă 'ntoarcă iarăşi voinici ca Feţi-Frumoşii,
Pe scutul biruinţei, cum s'au întors strămoşii.
Şi astăzi, când se sparge văzduhul de urale,
Când cerul se 'ncovoaie de marşuri triumfale,
Incet, încet, gândirea începe să mă poarte,
In ziua bătăliei, pe câmpul plin de moarte,
Şi inima de jale cuprinsă mi se frânge...
Voi aţi ţesut izbânda din lacrimi şi din sânge,
Din dorurile arse, din şoaptele din sate,
Din visurile frânte în fund de cazemate,
Din amintiri strivite în colţuri de năframă,
Din horă şi din cântec, din alintări de mamă.
Cu ce să vă întâmpin în România Nouă?
Pe plaiuri argintate de boabele de rouă,
Pe unde să vă caut icoane dragi şi sfinte?
Prin ce pustiuri ninse de cruci şi de morminte?

Subofiţer TUDOR ERACLE

Navele scufundate de bombardamentul român la Odesa

În satele ucrainiene, populația readuce la biserică icoanele ascunse

Transnistria, pământ românesc

Leonte: Cam miroase a toamnă, măi Eremia. Ia'n te uită cum fug scaii pe șes, parc'ar fi bolșevici.

Eremia: Ce miroase, că-i chiar toamnă deabinelea. Iacă, ne-om trezi într'o dimineață cu zăpadă.

Leonte: Păi o să vie și iarna, că doar n'o să urmeze după toamnă, primăvara.

Eremia: Apoi mare lucru de nu ne-o apuca și primăvara prin coclaurii iștia.

Leonte: Ei și? De apucat n'o să ne apuce, dar chiar dacă s'ar întâmpla cum spui tu, ce-ar fi cu asta? Nu suntem noi deprinși cu greu, cu viscolu, cu nevoia?...

Eremia: Săntem... Da'eu, de când ne-au adus în spatele frontului, stau și mă gândesc și nu mă pot dumeri: Ce căutăm noi prin pustietățile istea, camarade Leonte? Am luptat, cum au luptat bunicii noștri la 77 și am cuprins Basarabia. Asta eu o înțeleg ușor. Să chiamă c'am înfrânt pe bolșevici și ne-am luat pământul înapoi. Era dreptul nostru. Dar aici peste Nistru, ce căutăm noi?

Leonte: Cum ce căutăm? Tot dreptul nostru.

Eremia: Aici, în depărtările estea străine?

Leonte: Străine? Cum străine, măi Eremia? Adică tu te simți aici printre străini?

Eremia: Ca și tine...

Leonte: Ca mine nu, că eu în Transnistria asta parcă's la mine în Moldova. Și tu, dacă n'ai fi pornit pe calea amărăciunii, ai vedea că așa-i cum spun eu. Ia'n stăi tu și socoate puțin. Uite-te, nu mai departe, la satul care se vede pe deal. Știi cum îl chiamă?

Eremia: Știu. Stroești.

Leonte: Stroești. Da'n noaptea când am trecut Nistrul, în ci sat am intrat întâi?

Eremia: In Cosmin.

Leonte: Da'unde-am dat noi lupta ceia grea, când am pus pe fugă pe comuniști, de nu i-ai fi ajuns cu trinu?

Eremia: Apoi era cam aproape de Balta.

Leonte: Așa-i. Văd că ai ținere de minte. Da ia să ne mai amintim peste ce sate am mai dat? Socot că n'ai uitat că am trecut pe la Valea Hoțului, pe la Doi Bani, pe la Glodoși, pe la Moldovanca, c'am dormit într'o sară la Broșteni, c'am odihnit două zile la Vadul Turcului...

Eremia: Măi camarade Leonte, văd că le spui toate, ca din carte.

Leonte: Apoi că eu mi le-am însemnat și într'un carnețel, ca să nu uit când m'oi întoarce în sat și le-oi povesti celor care n'au fost mobilizați.

Eremia: C'ai să și ai ce le povesti. Da parcă socoți tu că eu nu țin minte pe unde-am mai trecut? Măcar că nu știu carte ca tine, ca să însămn.

Leonte: Ia'n spune, să te aud.

Eremia: Știi că am făcut într'o noapte o recunoaștere într'un sat, la o margine de pădure. Satul ceala să chema Grădinița.

Leonte: Da, Grădinița. Ce frumos nume!...

Eremia: Ș'acolo unde-am împresurat noi cuibul ceala de mitraliere, de-am luat 18 prizonieri, să cheamă la Chișcu-Lung. Și pe urmă când mi-o fost mie rău și am bolit o noapte, asta era la Pârlita.

Leonte: Așa-i măi frate Eremia, văd că ții minte. Acolo la Pârlita ți-o fost ție cam rău. Da ia'n spune, îți mai amintești cum îl chema pe omul la care-ai mas?

Eremia: Il chema Neculai Munteanu și pe femeia lui Irina, ca pe mama.

Leonte: Și eu în noaptea ceia am nimerit la unu Gheorghe Plămădeală, un om tare cumsecade. Și cum am intrat în casă, gospodina numai decât o sărit și ne-o pus pe masă o pâne și o farfurie cu brânză cu smântână și niște nuci, ca la noi în Moldova. Ș'am dormit în noaptea ceia pe-o laiță acoperită cu macat, sub icoane. Și la icoane ardea candela sub un ștergar alb, ca omătu... Parcă era la mine acasă.

Eremia: La tine acasă... Unde-i casa ta și unde suntem noi!...

Leonte: Săntem acolo unde trebue să fim, măi Eremia. Da ia'n spune tu, pe unde-ai trecut, ai stat de vorbă cu oamenii?

Eremia: Am stat, de ce să nu stau, că doar nu-s mut.

Leonte: Apăi cum te-ai ințăles cu ei, că doar tu nu știi rusăște.

Eremia: De ce trebuia să știu rusăște? Am vorbit cu ei românește, că doar toți vorbeau ca mine și ca tine.

Leonte: Apăi vezi tu, măi Eremia, cât de nesocotit ai fost când ai spus că ce rost avem noi prin străinătățile estea? Care străinătăți? Tu nu vezi că la fiecare pas dai peste români? Tu nu te gândești c'ai întâlnit numai sate moldove-[...]

obiceiuri sunt pe aici ca și pe la noi? Apăi, măi frate dragă, noi n'am intrat pe pământ străin, cum rău ai spus tu, noi am venit în ținut românesc, adicătelea ne-am întors acasă. Țara asta pentru care am luptat și mai luptăm încă, a ținut totdeauna de Moldova. Strămoșii de-ai noștri au stăpânit locuri pe-aici, au întemeiat satele pe care le-ai văzut și au luptat, ca și noi, să păstreze românească Moldova până la apa care se chiamă a Bugului. Măi dragă frate Eremia, chiar bolșevicii, anul trecut când ne-o furat Basarabia, au dat numele de Moldova acestui ținut pe care l-am prins noi astăzi. Putem noi spune că nu suntem în Moldova noastră când chiar bolșevicii au recunoscut-o astfel?

Eremia: Asta așa-i!

Leonte: Apăi vezi? Noi n'am venit să furăm pământ străin, noi am luptat să luăm ce-i al nostru. Și-am luat, după cum cu toții știm, și-o să stăpânim de vecii vecilor. Iaca, eu știu oleacă de carte mai mult decât trebue unui țăran, că tu știi că am făcut și două clase normale. Apoi am citit eu într'o carte că Domnul Moldovei, Duca-Vodă, a fost pe vremuri și Domn peste pământu ista, — până la Bug. Că un Dănilă Apostol a fost hatman pe aici, adică un fel de conducător și că era mare războinic, de să temea de el și Țarul Rusiei de pe atunci. C'a mai fost unul, Toader Lobodă, mare comandant de oștire și unul Grigore Gămălie, și altul Timotei Zgură, toți vajnici români și șăfi de oști între Nistru și Bug. Da te văd că răzi, măi frate Eremia, de ce te-o pălit râsu?

Eremia: După cele ce mi-ai spus tu, parcă ni s'o luat o ceață de pe ochi. De două luni sunt în Moldova și eu nu-mi dam sama.

Leonte: Ei, și pentru asta trebue să râzi?

Eremia: Apoi mă gândesc eu la șotie. Acolo unde-am zăcut eu la Pârlita, are Neculai Munteanu aceala o șărpoaică de fată care nu se mai află. Dacă dă Dumnezeu și isprăvim cu comuniștii iștia, mă întorc la Pârlita ș'o ieu.

Leonte: Iei Pârlita?

Eremia: Nu mă, fata, pe Frăsana. Ș'am să trimit vorbă să vie și părinții dela Bacău. Ș'am să *ajostez* o nuntă la Pârlita, de să se ducă vestea până la Bug, prin toată Moldova asta a noastră...

Căpitan rez. D. IOV

Voi n'ați murit!...

Ostași viteji căzuți la datorie,
Flăcăi vânjoși cu pieptul ars de soare,
Plugari umili cu dragoste de glie,
Nădejdi a strămoșeștilor hotare.

Din leagăn înfrățiți, cu voinicia,
Ați lepădat opinca și sumanul,
Ca să'nfruntați vifornița, urgia,
In necruțata hartă cu dușmanul!

Pe țarina stropită cu sudoare,
Lăsară-ți coasa, secera și plugul —
Și-ați năvălit s'așterneți pe ogoare —
Cu arma'n mâini: mândria și belșugul!

Plecară-ți chiuind cu voioșie —
Desfășurând în zare tricolorul,
La luptă pentru Rege și Moșie,
Un semn când v'a făcut Conducătorul!

Mi-ați stat năstrujnici straje ne'nfricate,
Chezași semeți ai datinei Române —
Și de-ați căzut,—tot frunte neplecată,—
Cum spune'n cronic slovele bătrâne!

Cu sângele vărsat, pe brazda nouă —
Dospise-va în lanuri bogăția —
Și fiecare spic scăldat în rouă —
Vă va slăvi în freamăt vitejia!

Flăcăi voinici căzuți la datorie,
Voi n'ați murit, — prin veacuri viitoare —
Veți străjui mereu — icoană vie —
Alăturea de sfinții din altare.

CONSTANTIN OBENDI

Despre căderea Odesei

(Urmare din pag. 3)

comandanților, ofițerilor, subofițerilor și trupei, care prin lupta și jertfa lor au zidit cu sânge de onoare temelii noi Regatului, deschizându-i pagini de glorie și dreptate împlinitoare.

Să trăiți Sire, Să trăiască Maiestatea Sa Regina-Mamă, trăiască România.

Mareșal Antonescu

Telegrama Fuehrerului Adolf Hitler

Adolf Hitler, Fuehrerul Marelui Reich German, a trimis Mareșalului Antonescu următoarea telegramă:

Cucerirea Odesei încoronează ca o mândră faptă istorică lupta sub vitcaza și înfăptuitoarea D-Voastră conducere.

Primiți pentru acest mare succes cordialele mele felicitări.

Această faptă de arme românească contribue în același fel la victoria finală a armatelor noastre unite prin sânge și fier.

Vă salut, Mareșale Antonescu, cu sentimente de unire camaraderească.

Adolf Hitler

Răspunsul Mareșalului

Mareșalul Antonescu, Conducătorul Statului Român și Comandantul de Căpetenie al Armatei, a răspuns cu următoarea telegramă:

Pentru gândul cald, cu care Excelența Voastră a salutat cucerirea Odesei și faptele de arme românești și pentru cuvintele măgulitoare cu care cinstiți loiala contribuție românească la victoria finală a Armatelor, vă rog să primiți mărturisirea gratitudinei mele. Armata română este mândră că s'a unit prin sânge și fier cu neîntrecuta armată germană, iar neamul românesc privește cu încredere și onoare victoria care prăbușind comunismul, va deschide Europei drumuri noi de dreptate și unire, prin gloriosul vostru exemplu.

Iar salutului de unire camaraderească al Excelenței Voastre, îi răspund cu lealitatea mea de totdeauna.

Al D-Voastră,

Mareșal Antonescu

Alte telegrame

D-l Mareșal Antonescu a mai primit telegrame de felicitări dela d-l general locotenent von Courbiere, comandantul forțelor germane din fața Odessei, dela d-l baron Manfred von Kilinger, ministrul Germaniei la București, dela d-l general I. Iacobici, comandantul Armatei a IV-a, dela comandantul Armatei a XI-a germană etc.

S.

Lângă tunurile dragi

Mitralierele bolșevice aflate în fața Odesei trăgeau necontenit, punând la grea încercare înaintarea regimentului nostru de infanterie. După părerea comandantului, aceste mitraliere nu puteau fi aduse la tăcere decât cu tunurile de însoțire care trebuiau trase imediat în linia I-a, spre a se putea executa trageri directe.

Odată ordinul primit, sublocotenentul Cotoc Constantin, comandantul acestor tunuri, a și început deplasarea lor, isbutind cu o repeziciune uimitoare să le așeze în poziție de tragere. Una câte una, mitralierele dușmane au fost nimicite; numai două din ele își continuau țăcănitul.

Sublocotenentul Cotoc, ieșind în fața poziției cu binoclul la ochi, îndreptă tragerea spre cele două mitraliere. Deodată binoclul îi scăpă din mâini. Cu o ultimă încordare a mușchilor, făcu ultimul semn cu mâna dreaptă spre obiectiv, după care se prăbuși lângă tunurile lui dragi, care din ultimele două lovituri făcuseră să înceteze clănțănitul mitralierelor ucigașe.

Material sovietic părăsit la Odesa

Tunarul voluntar

Modest, dar numai ochi și urechi, voluntarul Miclăuș, încă din primele zile, fură meșteșugul tunului antiaerian. Venise de bună voie, de pe plaiurile doljene, să se facă ostaș. Simțea el parcă dorința tatălui său mort în războiul trecut, în compania căpitanului Ignat. Simțea el că tunul lui nu peste mult timp va veni de hac monștrilor bolșevici.

Eram mândru de voluntarul Miclăuș, și nu de multe ori auzeam dela ofițerul german cuvinte de laudă pentru trăgătorul voluntar. De mult lăsase dealurile Sibiului și pe colinele triste ale Moldovei lui Ștefan, așteptau băieții ziua cea mare. Tunul voluntarului Miclăuș este gata să trimeată Rusului moartea. Sunase ceasul cel sfânt și Prutul nu mai este graniță.

Grupul Roșiorilor cu maiorul Albu Emil, calcă din nou pământul Bucovinei și pe fața tuturor se citește dorința de a merge cât mai departe, să scoată din bârlogul lui pe Rusul fără Dumnezeu. Cădeau bombele una după alta, dar călăreții nu se opresc. Glasul maiorului Albu se aude parcă mai tare decât sgomotul bombelor, așa merg băieții. Pe drumul de care, ce se prelinge printre grâu, către muchea dealului Tereblecii, lângă maiorul lui, trăgând tunul după el, voluntarul își așteaptă cu nerăbdare răfuiala cu Rusul.

Un foc ucigător de mitraliere oprește pentru un moment înaintarea călăreților. Rusul trage de pe deal și ploaia de gloanțe țintuește pe călăreți. Nu se mai aude nimic, fierbe pământul de bubuituri. Ciolovecul de pe deal trebue respins. Se transmit ordinele, fug agenții în toate părțile și lupta se îndârjește din ce în ce mai mult.

Numai tunul lui Miclăuș nu-și dăduse încă obolul lui. Scânteia de dorința luptei ochii voluntarului. O comandă scurtă, așa cum învățase și tunul pune în baterie cu fața la dreapta. Vicleanul Rus vroia să atace în flanc pe călăreți și după muchea dealului din colțul unei păduri, unul câte unul, trei namile de oțel bolșevice înaintează către flancul călăreților.

Ca ars, voluntarul trece la lunetă. Tunul, prietenul lui, va trimite rusului o depeșă. Telemetrul nici nu spune bine distanța și ochiul trăgătorului prinde cu măestrie în lunetă monstrul roșu. O lovitură trimisă de Miclăuș și din namila rusească țâșnește o flacără: lovitură bună. Dar voluntarul nu are timp, meșter al tunului, și a doua lovitură pleacă. Al doilea „tăvăraș" rămâne pironit pentru totdeauna. Ochiul voluntarului nu lasă luneta, căci mai avea de răfuit cu al treilea ciolovec.

A treia lovitură puțin la dreapta și ciolovecul o face stânga împrejur peste deal. Tunul voluntarului își făcuse datoria.

— „A dracului dihanie, o țară de mai sta, il trimeteam și pe el pe cealaltă lume", zise Miclăuș, și luându-și tunul, porni pe urmele călăreților maiorului Albu, care scotea deja pe Rus din bârlog.

A doua zi, sub soarele cald al Bucovinei lui Ștefan cel Mare, un ordin de zi se citea soldaților la marginea unei păduri: „Trăgătorul Miclăuș propus la decorare. Din trei lovituri, două care bolșevice distruse".

„Bine merită dela Patrie"!

Locot. GRIGORESCU GH.

LA CADEREA ODESEI

Bat clopotele 'ntruna pe'ntinsul verde-al țării
Și frunțile se pleacă în semn de rugăciune,
S'adună din adâncuri talazurile mării
Se redeșteaptă codrii și voile străbune.

Păraele se umflă în matca lor de vacuri
Și munții ard ca'n basme, sub lespedea 'nstelată,
Potop de curcubee se'ngrămădesc pe lacuri:
E sărbătoare mare cum n'a fost niciodată.

O zi când România pășește'n veșnicie
Și steagul nins de vreme se 'nalță fluturând,
Când se preface'n aur cenușa din câmpie
Și toți pornesc la luptă c'o inimă și-un gând.

Bat tunurile 'ntruna și ceată după ceată
Armata noastră trece cu pieptul ei năvalnic,
S'așterne sub picioare Tătarca'nsângerată,
Și se dărâmă'n flăcări cetatea dela Dalnic.

Odesa este-a noastră! Cu sânge românesc
Am cucerit zăgazul de apă 'nveninată,
Și-am prăvălit în mare balaurul rusesc,
Să nu se mai ridice din neguri, niciodată.

De-acum va fi creștină și crezul nostru sfânt
Va străjui altarul de jertfă și mândrie,
Și fiecare frunză și bulgăr de pământ
Va tresări cu gândul, la tine, Românie.

Primiți cu flori ostașii în ziua asta mare,
Smulgeți-vă tristețea toți cei ce-ați suferit,
Veniți cu toți, creștinii la'nalta sărbătoare,
De-acum se-arată 'n larguri al vostru răsărit.

Cap. t. r. SALCIA CONSTANTIN

Cavaleria română înaintează pe câmpiile Ucrainei

Imediat după tragere se curăță țeava tunului antiaerian

Primejdia dela răsărit

Intotdeauna colosul moscovit dela răsărit a însemnat un pericol permanent pentru liniștita desvoltare a țării noastre. Atât sub țari cât și în timpul celor 24 de ani dela intronarea regimului iudeo-comunist, Rusia a însemnat o grea problemă pentru existența Statului nostru național. La 1812 ne-a furat Basarabia, iar după războiul Crimeei dela 1854 a fost silită să ne retrocedeze cele trei județe dela Sud: Cahul, Bolgrad și Ismail.

Sub glorioasa domnie a marelui Rege Carol I, la 1877, pe câmpiile din fața Plevnei, mica armată română scăpă dela un adevărat dezastru oștirile marelui imperiu rus, bătute și puse pe fugă de către turci. Răsplata rusească nu întârzie să vină, și drept mulțumire pentru eroismul arătat de țara românească, cele trei județe ne sunt luate din nou.

Statul Român este reîntregit în granițele sale, în ceea ce privește răsăritul, după războiul mondial, Basarabia revenind la patria sa mumă. Dela 1918 și până azi, niciun ceas de liniște nu a avut țara noastră, în permanență amenințată de soviete. Vecinătatea aceasta imediată o simțeam supărătoare prin prezența în toate clipele a bolșevismului. In Capitala României, sovietele își ridicaseră un palat imens, de unde firele neștiute ale spionajului își împleteau păienjenișul în toată țara, nimic și nimenea nescăpând ochiului ager al spionului. Greve și sabotaje de tot felul erau plănuite și puse în aplicare pe tot teritoriul nostru național, și nu de puține ori a fost necesară intervenția autorităților, ca lucrurile să reintre în ordine. Demonstrațiile cinematografice, cu filmele sovietice de propagandă, înfățișau armate și metode noi de luptă, pentru a intimida și a ne șantaja.

Permanența pericolului de peste graniță și atitudinea provocătoare din țară devenise de nesuferit. La 28 Iunie 1940, neamul acesta blând și răbdător a trebuit să golească ultimul pahar al amărăciunii, predând bolșevicilor, în urma ultimatumului dela Moscova, Basarabia, și în plus Bucovina de Nord. Cu lacrimile în ochi au trebuit atunci, trupele române să părăsească pământul sfânt al țării din cele două ținuturi românești, dar față de greutatea ceasului când sovietele ne-au silit la acest pas, a trebuit să ne plecăm.

Din clipa în care Marele Fuehrer al Germaniei, Adolf Hitler, a pornit cruciadă sfântă pentru distrugerea bolșevismului, Mareșalul și cu el toată țara, a fost alăturea cu ostașii români, care, umăr la umăr cu ostașii armatei germane, au spălat rușinea de anul trecut. După isgonirea vrăjmașului de pe pământul Basarabiei și Bucovinei de Nord, a fost de trebuință să continuăm lupta pentru înfrângerea totală a bolșevismului, fiindcă vecinătatea imediată pe viitor a sovietelor însemna o permanentă amenințare pentru satele și orașele noastre. Pe câmpiile Ucrainei și la Marea de Azov am continuat alăturea cu armata germană să sdrobim trufia bolșevică și să asigurăm, printr'un spațiu de protecție întins, liniștea tuturor căminurilor românești din România reîntregită la Răsărit. Ne mai fiind în fiecare clipă sub amenințarea avioanelor, tunurilor și carelor blindate roșii, putem să pornim la refacerea țării distruse, la luarea măsurilor pentru menținerea siguranței și pazei teritoriului național.

Pentru a se completa opera de refacere a României, avem nevoie de liniște, și această liniște nu o avem decât azi, când la sute de kilometri de Nistru, armatele roșii bătute și fugărite le-a pierit pofta de invazii și amenințări. Cu căderea Odesei, pericolul permanent de până ieri al colosului moscovit pentru România nu mai există, și o nouă epocă de dreptate pentru noi începe, fiindcă așa a vrut Domnul Dumnezeul tuturor Românilor.

Cap. t. r. C. PAPAIANOPOL

Jertfa comandanților

De 16 zile și 16 nopți durează lupta. Pe terenul strâmt dintre două locuri, inamicul a organizat o puternică rezistență. Dela postul de comandă al unui Regiment de Dorobanți, locotenent-colonelul Carol Franc conduce operațiile. Deodată o voce agitată spintecă văzduhul pe firul telefonic: „Domnule colonel, batalionul W merge greu; comandantul i-a fost scos din luptă".

Colonelul Georgescu care se afla alături privi fix în ochii secundului. S'au înțeles dintr'o privire.

Locotenentul-col. Franc răspunse scurt și hotărît: „Vin imediat; ordon continuarea luptei" și porni vijelios spre poziție.

Când ajunse, bătălia era în toiu. Batalionul se găsia la 100 metri dreapta de cota X. Luă comanda și primele lui ordine merse ca fulgerul până în linia I-a. Inaintarea este în plină desfășurare; încă puțin și obiectivul este ajuns. Noaptea, locotenentul-col. Franc organizează lupta pentru a doua zi.

Când zorii zilei acoperea cu mantia lor de lumină câmpiile Ucrainei, un alt batalion din dreapta depășise poziția ocupată de batalionul W. Locotenentul-col. Frank ia măsuri imediate pentru a face același lucru. O izbitură puternică pe flancuri silește batalionul din dreapta să revină pe poziția dela început, provocând un pericol și în liniile batalionului W.

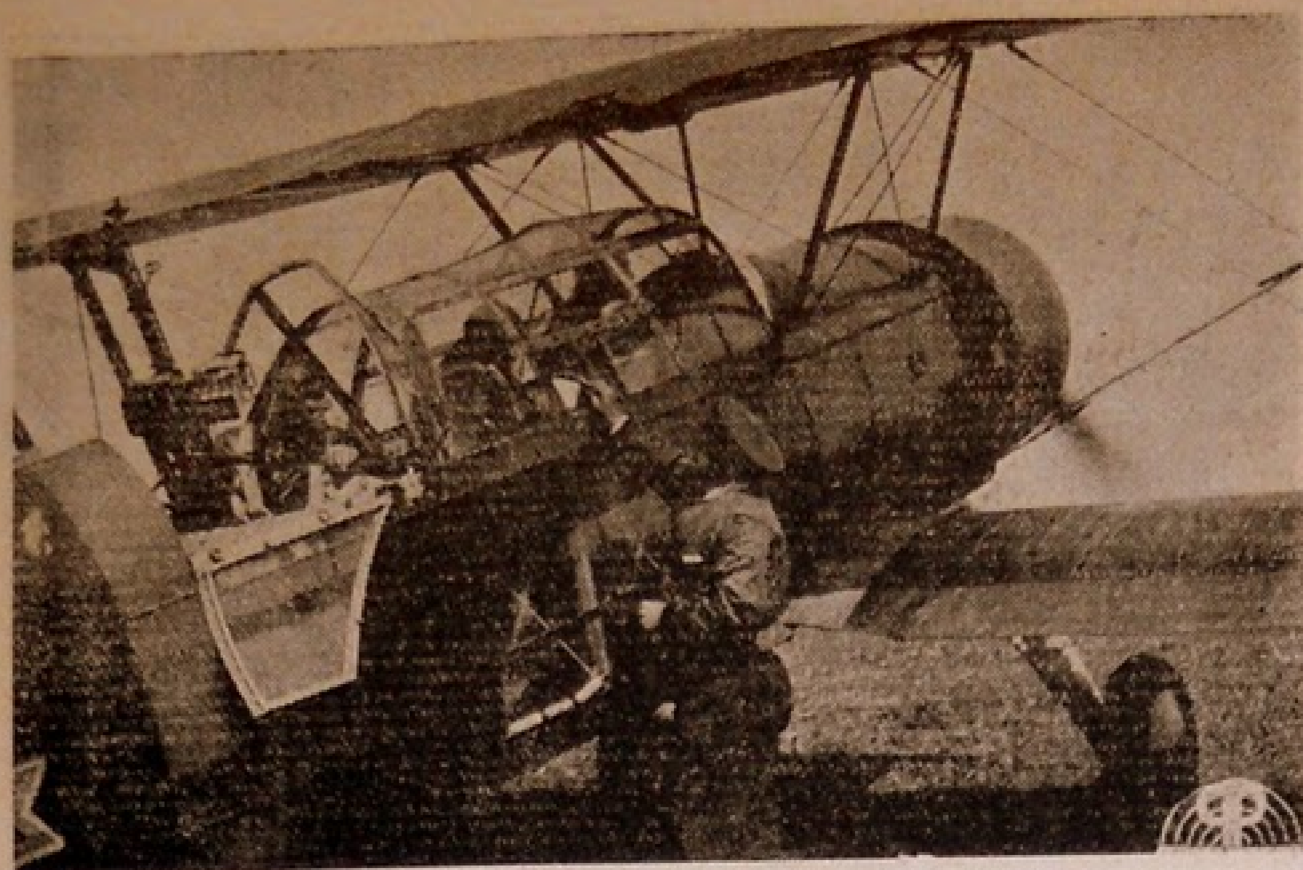
Din groapă în groapă, neînfricatul locotenent colonel sare și așează bazele de foc în cele mai bune locuri, fixând direcțiile de atac.

Un glonte i se înfige în mână; un altul îi străbate abdomenul. „M'au rănit", șopti el.

Plot. Ilieș T., care aducea un ordin, îl urcă imediat pe cal și se îndreaptă spre primul post de ajutor, prin ploaia de explozii și gloanțe.

In dimineața zilei următoare, la spital, locotenentul-colonel Franc își dete sfârșitul, încrezător în dreptatea și mândria neamului pentru care-și jertfise vieața

S.

Se aduce ultimul ordin înaintea decolării avionului

Fapte depe front

3 bravi ofiţeri

După lupte crâncene date de regimentul de infanterie pentru străpungerea fortificaţiilor din afară ale Odesei, bolşevicii au încercat în ziua de 11 Septemvrie, printr'o acţiune disperată, învăluirea unităţii noastre. Trupe din ce în ce mai numeroase de ale inamicului erau împinse spre liniile româneşti.

Maiorul Gustav Zay îşi dădu seama că numai o sforţare din partea ostaşilor noştri va opri înaintarea bolşevicilor şi trecând în fruntea companiei de rezervă, contraatacă puternic. Când ostaşii au văzut că însuşi comandantul a tras câteva încărcătoare în liftele păgâne, înflăcărarea lor n'a mai cunoscut margini.

Intr'un iureş de nedescris ei pornesc la atacul cu baioneta; inamicul este pus pe fugă. Maiorul Gustav Zay, căpitanul Huţanu Gh şi locot. Crăciun Constantin, care în tot timpul crâncenei încleştări au stat în frunea companiei, au luptat la cot cu ostaşii, căzuseră însă. Căzuseră eroic pentru onoarea Patriei şi izbăvirea Crucii.

Prin ploaia de granade

Cu toate că mitralierele noastre nu odihneau de loc, valul inamic se apropie din ce în ce. Comandantul de ploton, din compania mitraliere, sublocotenetul Polionschi Eusebie, trage cu atâta îndârjire încât duşmanul, pus în situaţiunea de a se retrage, începe să întrebuinţeze grenadele. Două din grenadele aruncate cad chiar în apropierea neinfricatului sublocotenent.

Numai o săritură şi prima grenadă care fumega, este ridicată şi aruncată înapoi la bolşevici. Patru nelegiuiţi cad răpuşi de propria lor armă.

Când era la un metru şi de cea a doua grenadă, explozia s'a produs şi curagiosul sublocotenent a fost grav rănit. Scopul însă fusese atins.

Ostaşii, văzând avântul cu care comandantul lor s'a vârît în mijlocul pericolului, au pornit la un atac vijelios şi au silit pe inamic să se retragă.

Indrăsneala se plăteşte

Căpitanul Pretorian Nicolae, comandant de companie antitanc, e la postul său. El urmăreşte, cum două care mari de luptă inamice, vopsite în culoarea tancurilor româneşti, se strecoară printr'o porumbişte înaltă în spatele primei linii de trăgători. Arde de nerăbdare să le vină de hac. Servanţii dela primul nostru tun antitanc sunt gata să dea urmare ordinului de tragere.

„Inălţător 300 metri", comandă căpitanul Pretorian şi ţeava se ridică puţin

„Punct de ochire, şenila! Trage". Trei lovituri au pornit una după alta. Totuşi un moment de încordare. Carele de luptă inamice îşi continuă drumul. Oare loviturile nu şi-au atins ţinta?

Neliniştea este de scurtă durată. O explozie puternică se aude, o flacără şi un nor de fum se ridică din primul tanc bolşevic. Alte explozii urmează imediat. Tot tancul e în flăcări. Indrăsneala lui a fost plătită. Cel de al doilea tanc a scăpat cu fuga. El a avut însă aceeaşi soartă peste două zile.

Caporalul Şerban Ion

Caporalul Şerban Ion, dintr'un batalion de munte, îşi trecea camarazii peste Nistru. A vâslit şi s'a întors la bază ca să ia cu el alţi camarazi. O dată, de două ori, de trei ori... In jurul lui fierbea totul. Gloanţele inamicului şuerau în jurul lui şi plesneau în apă. La a 8-a trecere însă Şerban Ion a fost rănit, de un glonţ, la şold. Sângele a început să curgă şiroaie în luntrea lui. Vâslaşul a schimbat numai piciorul. Şi a mai trecut multe suflete tinere de ostaşi, până ce la al do'sprezecelea drum, chiar lângă malul basarabean, un glonţ l-a lovit în frunte. Dârzul vâslaş a căzut mort, îmbrăţişându-şi vâsla ca pe un steag.

Atacul unui submarin bolşevic

Dragoarele „F... S. şi A..." se aflau în larg, cu misiunea de-a face o recunoaştere şi de-a curăţi minele pe care inamicul poate că le-a lăsat din avion în timpul nopţii. Intr'o zi, primesc deodată veste dela un vas amic: „Submarin inamic, feriţi-vă de atac cu torpile". O torpilă a şi pornit dela submarinul duşman. Dragoarele ca şi vasul amic au început să navigheze în zig-zag.

In câteva secunde, aspirantul Rusu Gheorghe, comandantul dragorului „F...." a încredinţat comanda sergentului său, ordonându-i să navigheze spre submarin, în zig-zag, cu viteza cea mai mare. Ofiţerul a trecut la turnul de 20 milimetri, trăgând mai multe proiectile asupra submarinului bolşevic, care acum se ridicase la suprafaţă. Năucit de ploaia de proiectile, submarinul bolşevic a intrat imediat în apă şi a luat-o la fugă spre apele sovietice, alungat de micul dragor românesc.

Pentru sângele rece şi prezenţa de spirit cu care aspirantul Rusu Gheorghe a atacat submarinul bolşevic, a fost citat prin ordin de zi pe Divizia de Mare.

Trecerea Prutului

Trecerea Prutului la Fălciu spre dealul Epureni a fost foarte grea. In zona dintre malul de dincolo al Prutului şi crestele dealurilor inamicul zidise mai multe cazemate.

Din ordinul diviziei, în ziua de 5 Iulie 1941 s'a hotărît ca o secţie de artilerie de câmp, a Regimentului 3 Artilerie de Gardă, să treacă Prutul şi să tragă direct în cazemate pentru a le dărâma. In după amiaza acelei zile, secţia întâia din bateria I a Regimentului de Gardă a trecut Prutul cu ajutorul infanteriei şi începe să tragă în cazematele dela moşioara care se numea Valienatos. Bravii tunari au tras cu atât curaj şi însufleţire, dintr'un loc neacoperit, sub focul înverşunat al artileriei inamice, încât cazematele au fost cu desăvârşire dărâmate şi bolşevicii cuibăriţi acolo au fost zdrobiţi şi scoşi din luptă.

In această bătălie s'au purtat vitejeşte şi cu destoinicie, Locotenentul rezervist Voinescu Dinu şi apoi Locotenentul rezervist Morciresc Traian.

Asemeni au fost citaţi prin ordin de zi sergenţii: Nircoiu Ion şi Voicu Ioan, comandanţii tunurilor, pentru priceperea cu care au zdrobit cazematele, trăgând drept în ele dela o mică îndepărtare. A fost pomenit şi numele caporalului Sincu Ioan, pentru sângele rece şi priceperea cu care a ochit drept în cazematele duşmane.

Respingerea unui contra-atac bolşevic

Iată ce povesteşte locotenentul rezervist Walter Odendi: Eram cu o coloană mică de motociclişti care însoţeau un transport de muniţii. Mergând pe o şosea şi ajungând pe un deal, zării în faţa noastră un sat mare ucrainean, la o distanţă de 1.500 metri. Bolşevicii au prins de veste şi au început să tragă asupra noastră. Deodată zărim limpede cum grupuri mari de bolşevici se pregătesc de atac. E ceasul şase dimineaţa. Observatorul artileriei noastre din apropiere telefonează celor dela bază la ce îndepărtare sunt obişevicii. Au început să tragă şi mitralierele motocicliştilor noştri în vreme ce rafalele mitralierelor nu mai conteneau.

Artileria antitanc a prins subt focul ei cuiburile de mitralieră inamice. Sgomotul detunăturilor este atât de puternic încât nu poţi deosebi o salvă de alta. Bolşevicii au ajuns repede cam la 200 metri. Atunci observatorul telefonează artileriei noastre ca să tragă mai aproape. După 20 secunde focul s'a deslănţuit şi par'că ne aflăm la judecata de apoi. Din opt lovituri una după alta, două au explodat la 30 metri distanţă, scormonind pământul. Artileria antitanc trage şi ea câteva lovituri. De luptă corp la corp nu a fost nevoie. Aproape trei sute de bolşevici ridică mâinile în sus şi se predară.

SUBLOCOTENENTUL MOISE PUNE PE FUGĂ UN TANC

Un regiment de călăraşi se afla în Transnistria, dincolo de oraşul Balta. El se pregătea să închidă drumul de retragere al bolşevicilor.

Deodată soseşte însă un sublocotenent care fusese trimes în recunoaştere şi vesteşte pe comandant că este urmărit de o unitate blindată inamică, care se află la 500 de metri în urma lui. Comandantul, fără să zăbovească o clipă, dă ordin oamenilor să se pregătească de luptă. Caii sunt puşi la adăpost şi puştile mitraliere sunt aşezate în bătae.

Peste puţin apare cel dintâiu tanc al inamicului. El e primit cu o ploaie de cel puţin 30 de granate. Monstrul se clatină puţin, dar îşi vine repede în fire. Acu e acu! Gloanţele din mitralierele lui şuerau din toate părţile. Lucrul acesta îl înfurie pe sublocotenentul Moise, care fără să aibă vreo însărcinare, se hotărăşte să-şi încerce şi el forţa. In câteva clipe el leagă cinci granate la un loc, se înalţă cu curaj din ascunzătoare şi aruncă încărcătura drept în tanc. Monstrul se clatină din nou, dar de astădată mai tare, căci făcu repede cale întoarsă. Din fugă, mitralierele lui mai scuipă câteva gloanţe.

Sublocotenentul Moise s'a ales cu trei răni. Dar el e mândru că a putut birui un tanc de oţel al duşmanului.

Ofiţeri şi ostaşi

CITAŢI PRIN ORDIN DE ZI

D-l General de Divizie Gh. Avramescu, comandantul Corpului de Munte, a citat prin ordin de zi un mare număr de ofiţeri şi grade inferioare, pentru fapte care sunt arătate în dreptul fiecăruia.

Iată numele vitejilor care au binemeritat cinstirea ce li s'a adus:

Maior Niţulescu I. Gheorghe din Batalionul 24 Vânători Munte, pentru curajul, spiritul de jertfă şi abnegaţie, dovedit în luptele pentru trecerea Nistrului, când sub ploaia de gloanţe şi obuze, regrupează baza de foc a batalionului, aducând grupele de tunuri anticar, către malul Nistrului, conduce focul acestora şi trage personal cu un tun anticar în cazametele inamicului, reducându-le la tăcere, înlesnind trecerea batalionului peste Nistru.

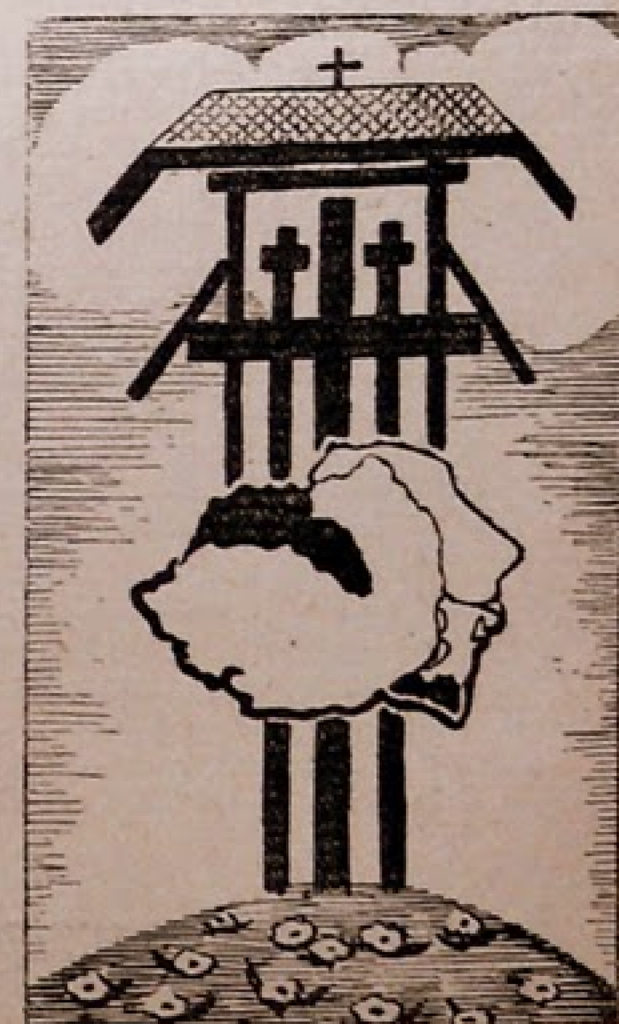
Cpt. Filipescu Constantin, comandantul Companiei I-a din Batalionul 24 Vânători Munte, pentru bravura şi spiritul de jertfă, trecând primul cu compania sa Nistrul, apoi intervine cu compania sa între Batalioanele 4 şi 23, respingând pe inamic, care contraataca cu care de luptă dela Honikowţi şi restabileşte situaţia grea în care se găsea capul de pod dela Coslow. Rănit la cap, rămâne brav şi-şi conduce mai departe compania până la îndeplinirea misiunii.

Lt. Blezu Nicolae, comandantul Companiei Armament din Batalionul 24 Vânători Munte, pentru spiritul de jerfă şi abnegaţie arătat în lupta pentru trecerea Nistrului, ofiţerul sub ploaia de gloanţe, rămâne brav şi la datorie, trăgând şi conducând focul mitralierelor sale asupra rezistenţelor inamice, neutralizându-le şi dând posibilitate de trecerea Nistrului.

Slt. rezervă Ionescu C. Bucegi din Batalionul 24 Vânători Munte, pentru actele de bravură şi spiritul de jertfă dovedit cu ocazia trecerii Nistrului, la Cozlow, când sub ploaia de gloanţe şi proiectile, cel dintâiu sare în barcă, dând exemplu viu oamenilor săi din pluton. Pentru curajul dovedit în luptele dela Poznanca, şi modul de conducere al plutonului său, reuşind să reducă rezistenţele inamice la tăcere, făcând 8 prizonieri.

Sergent major Turea Gheorghe din Batalionul 24 Vânători Munte, pentru curajul deosebit în noaptea de 27 Iulie, când trimis cu o patrulă să facă legătura cu Compania 3-a, sub un bombardament puternic de artilerie, reuşeşte să-şi îndeplinească misiunea, aducând ştiri referitoare la situaţia companiei.

Fruntaş Albu Vasile, ctg. 1935, şi *soldat Rotaru Niculae*, ctg. 1934, din Compania Cercetare a Batalionului 24 Vânători Munte, pentru devotamentul şi destoinicia arătată în luptele dela Nistru şi Poznanca, unde în calitatea lor de agenţi de legătură, restabilesc legătura între companie şi plutoane, sub focul viu al inamicului.

Crezul ostaşului

1. Cred în Regele nostru, în Conducătorul ţării şi în veşnicia Neamului Românesc.

2. Port în suflet icoana României adevărate şi jur să-mi jertfesc vieaţa pentru hotarele ei.

3. Indeplinesc ordinele fără şovăire şi nu mă 'nfricoşează nici primejdia, nici trufia duşmanului.

4. Urăsc de moarte: minciuna, hoţia, trădarea, fiindcă ele înjosesc şi necinstesc pe ostaşi.

5. Iubesc camarazii; ei sunt ca şi mine chezăşia libertăţii ţării, ostaşi bravi în războiu şi lucrători harnici în uzine şi ogoare, în timp de pace.

Aşa să-mi ajute Dumnezeu.

PAGINA VESELĂ

Raportul lui Timocenko

Iți trimit și eu acum raportul,
Ca să vezi tovarășe Stalin,
Că nu fac — în păpușoi — pe mortul,
Ci 'ncasez bătaie gras, din plin.

Colo la Briansck și la Viasma,
Ne-am opus și noi, c' am fost o droaie,
Insă cei cu crucea și aghiasma,
Ne-au mai tras o sfântă de bătaie.

Acum fug de prăpădesc pământul,
Căci lăsat-am tunuri tancuri, tot,
Nemții vin din urma mea ca vântul,
„Stucka" toarnă moarte peste tot.

Oastea care luptă pentru tine,
Mi-au amestecat-o cu pământul,
Iar o parte ce-a rămas cu mine,
Și ea 'n goană și-a luat avântul.

Plut. adm. T. D. C.

Neață camuflat

Stan: — Unde s'o fi ascuns iarăși Neață ăla, camarade? Că l-am fi pus să culeagă și el o raniță de mere d'astea cât gutuile.

Ghicitori

Merge moșul pe cărare
Cu căsuța în spinare.
(Melcul).

Roată, rotiță
De lume'nghițită.
(Pâinea).

Am un miel de aur
Joacă pe piele de taur.
(Soarele).

Epistoliile soldatului Neață

Dăundeva depe front

Marițica Neichii Dragă și Nețișoru lu Tăticu hei ce vam spus Io Mă nătântolilor în Epistolia trecută? Vam scris io or nu vam scris că săm Odesa da berbeleacu întro ori 2-a? Și nici najunse scrisorica la voi la Putinei că Noi și ne opintirăm odată românește ca alde Nea Iancu Jianu haiducu și intrarăm în Oraș carele Marițico, zău dă temere dă vreo 100 (osută) dă ori mai Mare dăcât Turnu Măgurele al nostru Păcat numa că biolovecii au dărâmat din casiliii dăpă Bulevarde. Și să vezi Matale neste scări dă marmoră ce să află în Port teai cruci și să vezi Matale cum vin la Noi cu flori în Mâini românii dai Noștri tiar da lăcrămile cum Miau dat și Mie. Că nici numi trecea Mie păn cap că în Odesa asta sânt atâți români și pă care acum iam scos noi dă sub jugul bolșevicilor și Tărtarilor Toți vorbesc Marițico așa dă bine românește dă parcă ar fi rude dăle Noastre dăpân Cârlomanu sau Salcia. Da să vezi Matale aia dăn sat ce dă arme și tunuri și tancuri au lăsat parcă biolovecii 2 săptămâni să numărăm la ele și no să terminăm așa cum naș termina nici Io pă multe coale dă Irtie săți îndrug toate dă pă Aici dăn Odesa asta Românească Daia îți sărut ochișorii și penița și taman pesteo săptămână o sămi ascut dăn Nou Penița Neață

Glume

Anecdote americănești

La Chicago, un pungaș de buzunare e prins pe când fura. E adus în fața judecătorului care-l judecă pe loc și-l osândește la 50 de dolari amendă.

Polițistul care l-a arestat îi șopti atunci magistratului:

— D-le judecător, l-am cercetat pe acest individ, n'are să poată plăti amenda de 50 de dolari.

— Atunci dați-i drumul în mulțime, răspunse magistratul, dar nu-l pierdeți din mulțime, și să mi-l aduceți peste un ceas. Mențin amenda de cincizeci de dolari!

*

Intr'o inchisoare din San Francisco:

— Și zici că ești falit?

— Dar parcă ne-am mai întâlnit noi cândva...

— Da, am fost directorul băncii pe care încercaseși s'o jefuești.

*

Un avocat american se adresează clientului său după ce i-a cercetat dosarul:

— Nu știu ce aș putea să spun în apărarea d-tale.

— Să vă învăț eu: spuneți că dv. ați furat portofelul.

Deșteptăciune

— Ce-ai făcut, Ioane, cu scrisoare de pe biroul meu?

— Am aruncat-o la cutie dom'le locotinent

— Ce prostie! Pe plic nu era scrisă adresa.

— Știu, dar am crezut că nu vreți să se știe cui ați scris.

Doi pricepuți.

— E vina d-tale că l-ai lovit. Eu îmi cunosc meseria. Sunt douăzeci de ani de când conduc mașina.

— Și sunt patruzeci și cinci de ani de când eu umblu pe jos.

Datoria.

— Iată, îți plătesc mia de lei pe care mi-ai împrumutat-o.

— Bine, dar îmi dai numai o hârtie de cinci sute.

— A fost de o mie, dar o fi intrat la apă, cu ploaia asta!

Pățaniile soldatului Neață

de Neagu Rădulescu

— Hait, mi se pare că se apropie doi bolșevici!

Ce e de făcut că am numai un pistol la mine și ăla neincărcat? Parcă era

— Scot ciutura, mă așez pe ea, îmi dau drumul și .... iată-mă camuflat...

— Bem niște apă tovarășe?

— Bem tovarășe! Scoate tu ciutura...

— Haha! Sus mâinile! Predaiți cioloveci!

Faptele săptămânii

DIN ŢARA

MAIESTATEA Sa Regele Mihai a fost săptămâna trecută în comuna Segarcea, judeţul Dolj, unde a luat parte la deschiderea dispensarului şi băilor comunei, înfiinţate într'unele din locuinţele Domeniilor Coroanei (proprietăţile Maiestăţii Sale).

Suveranul a fost apoi la împărţirea premiilor celor mai buni gospodari din comună şi mamelor care şi-au îngrijit mai bine copiii.

MAIESTATEA Sa Regina-Mamă Elena, în trecere spre Segarcea, s'a oprit la Craiova, unde a vizitat spitalele cu răniţi. Tuturor le-a spus câte un cuvânt de îmbărbătare.

LA TELEGRAMA Cavalerilor Ordinului Mihai Viteazul, cu prilejul cuceririi Odessei de trupele române, d-l Mareşal Antonescu a binevoit a răspunde:

„D-lui General Rujinski, Preşedintele Cavalerilor Ordinului Mihai Viteazul Bucureşti:

Mulţumesc din inimă Cavalerilor camarazi din Ordinul Mihai Viteazul, pentru dragostea şi preţuirea cu care mă onorează. Conştiinţa ostăşească s'a format la şcoala eroismului lor.

ANTONESCU,
Mareşal al României
şi Conducătorul Statului

DUMINICĂ 19 Octomvrie 1941 s'au împărţit decoraţiile ostaşilor unuia din regimentele de care de luptă, în curtea căzărmii Malmaison din Capitală. Au luat parte pe lângă d-l general Pantazi, subsecretar de Stat al Armatei de Uscat, numeroşi ofiţeri, cum şi un ofiţer din partea misiunii militare germane.

MAI MULŢI generali turci au venit în Bucureşti, iar de aici au plecat pe front, fiind invitaţi de autorităţile militare germane.

CURTEA MARŢIALĂ din Chişinău a condamnat la moarte 16 terorişti, care — după retragerea trupelor sovietice din Basarabia — s'au constituit în bandă, cu misiunea de a comite acte teroriste contra ostaşilor români şi germani, precum şi distrugeri de poduri, fire telefonice şi căi ferate, în Basarabia.

Cererea de graţiere fiind respinsă, condamnaţii au fost executaţi.

DE PESTE HOTARE

ZIARELE arată că la frontiera din Extremul Orient, U. R. S. S. a concentrat enorme armate, pentru a face faţă oricărei eventualităţi.

De partea ei, Japonia şi-a echipat frontiera cu puternice formaţiuni armate.

Această ştire importantă ilustrează relaţiile sovieto-japoneze.

O LEGE semnată de şeful Statului spaniol prevede că pentru acapararea şi deţinerea mărfurilor sau pentru vânzarea lor cu preţuri de speculă, se va pronunţa pedeapsa cu moartea.

TOATE ZIARELE franceze îşi exprimă revolta faţă de asasinatele săvârşite la Nantes, împotriva şefului comandaturii germane şi la Bordeaux asupra unui alt ofiţer german.

„Le Matin" scrie că banditţi plătiţi de străinătate vor să turbure relaţiile franco-germane. Represaliile vor lovi întreaga populaţie. De aceea, francezii şi germanii trebue să colaboreze spre a descoperi pe autorii atentatului.

VICTORIA ROMÂNEASCĂ dela Odessa este arătată ca o mare isbândă de ziarele din întreaga lume. Ziarele germane, italiene, franceze, elveţiene, spaniole, scriu care mai de care mai frumos despre lupta ostaşilor români şi înfrângerea bolşevicilor la Odessa.

Ziarul german „Voelkischer Beobachter" scrie printre alte multe următoarele: „Victoria dela Odessa dovedeşte acum în faţa lumii întregi valoarea operei de refacere pe care Mareşalul Antonescu a ştiut s'o săvârşească în scurtă vreme; o faptă istorică care îşi are dreptul la un loc în istoria actualului războiu de onoare.

ÎN BĂTĂLIA dela Briansk şi Wiasma, germanii au făcut 657.980 de prizonieri bolşevici.

ÎN JAPONIA s'a schimbat guvernul. Şeful noului guvern, generalul Tojo, este pentru o apropiere mai mare de axă (Germania şi Italia), fiind gata de a intra în războiu, dacă va fi nevoie.

America şi Anglia sunt neliniştite din această cauză.

POSTUL de radio Berlin, după ce a anunţat căderea Odessei, a trimis felicitări poporului român, din partea poporului german, pentru ocuparea oraşului de mai sus.

POŞTA SENTINELEI

Plut. T. R. M. Lupaşcu. Am primit cele trimise şi am fi dorit să pui mai multă vioiciune în versurile d-tale. In vremurile de azi trebue să se oglindească în scrisul nostru tot avântul soldaţilor români care continuă cu vitejie istoria strămoşilor. Mai târziu va veni şi timpul versurilor de felul celor trimise.

Sublt. rez. L. Secreţeanu. „Toamnă pe front", se va publica. Aşteptăm să ne mai trimiţi.

Jand. frt. Cârstoiu Al. „Vă rog f. mult să binevoiţi a publica poezia în „Sentinela".

Iată, în aşteptarea altor bucăţi, îţi publicăm câteva strofe, ca încurajare:

Iar ciorchinii rupţi din frunze,
Işi iau drumul spre butoi.
Cine, oare, stoarce vinul,
Dacă Gheorghe'i la războI?

Mama lui acum stă tristă
In pridvoru 'mbătrânit,
Se gândeşte la feciorul-i,
„Unde oare o fi luptând?"

Jand. frt. P. D Militaru. Bucata e prea lungă şi cam se repetă. Reproducem câteva strofe:

Nea Stalin cum îi aude
Nimica nu mai răspunde
El bagajul îşi făcea,
Cu fugiţii bir dădea.

Românii învingători,
'Naintau biruitori.
Impreună cu Germanii
Respingeau mereu duşmanii.

I. V.

Ascultaţi în fiecare zi dela 12,50—13,50 „Ora ostaşilor la Radio"

Evenimente din războiu

FRONTUL ANTIBOLŞEVIC DIN RĂSĂRIT. Pe frontul de Răsărit, operaţiile continuă în cele trei sectoare principale de acţiune din acest moment: Moscova, Bazinul Doneţului şi Leningrad.

In jurul Moscovei, luptele se dau necontenit, cu o tărie îngrozitoare. Bolşevicii par a voi cu orice preţ să evite încercuirea Capitalei.

Se ştie că odată înconjurată, Capitala sovietică n'ar putea rezista unui asediu puternic. Comparaţia cu Leningradul şi cu Odesa nu stă în picioare. Cele două mari porturi sovietice aveau ajutorul Mării, care uşura comunicaţiile cu exteriorul, şi al unor poziţii naturale foarte bune.

Insulele stâncoase din golful Finlandei, care flanchează Leningradul şi pe care bateriile grele sovietice stau ascunse, ca şi înălţimile din jurul Odesei, nu se găsesc la Moscova, care e un oraş de câmpie. Odată încercuit, lipsa de legătură cu restul forţelor se va face repede simţită. Faptul că toţi locuitorii Capitalei sunt întrebuinţaţi pentru fortificaţii, arată că bolşevicii n'au la dispoziţie în jurul Capitalei o linie întărită în care să aibă deplină încredere.

Bătălia pentru Moscova se dă acum la Nord, în sectorul Tver (Kalinin), iar la Sud în regiunea Tula, unde presiunea germană este destul de pronunţată.

După ultimile informaţii guvernul sovietic ar fi fugit la Kuibyşev, 800 km Sud de Moscova.

In sectorul sudic, trupele germane şi aliate sunt angajate acum spre inima Bazinului Doneţului. Importantul oraş Stalino, specializat în fabricarea de material de războiu, situat la Sud de Charkov, a fost ocupat. Cu prilejul curăţirii câmpului de luptă dela Est de Briansk, generalul Petroff, comandant şef al armatei a 50-a sovietice şi membru al Sovietului Suprem, cum şi mai mulţi ofiţeri din statul său major, şi-au găsit moartea.

Frontul aliat se găseşte astfel pe o linie Taganrog-Stalino-Est-Poltava, paralelă cu cursul principal al Doneţului, la circa 80 km distanţă de fluviu.

La Leningrad, operaţiunile au recâştigat în tărie, atacul de front fiind reluat, după o mare pregătire de artilerie, împotriva liniilor exterioare de apărare ale oraşului.

Câteva ştiri din sursă sovietică arată că atacul final german împotriva Capitalei Sovietice a început. In cercurile militare engleze s'a ajuns la convingerea că intrarea forţelor germane în Moscova este chestiune de zile. Toţi lucrătorii şi-au suspendat orice activitate, întreaga populaţie luând parte exclusiv la construirea baricadelor. Aviaţia germană continuă bombardarea sistematică a Moscovei, care va fi distrusă, dacă nu vor face aceasta chiar bolşevicii înainte de a părăsi Capitala. Unele case au fost prefăcute în mici fortăreţe.

Pe frontul sudic, urmărirea trupelor mareşalului Budienny continuă, forţele germane ajungând la 12 kilometri de Rostov.

In acelaşi timp cercurile americane declară că Sovietele nu vor mai putea continua războiul mecanizat, deoarece nu mai au de unde se aproviziona cu petrol.

Izolarea restului Rusiei Sovietice de regiunea petroliferă din Caucaz va avea urmări hotărîtoare din punct de vedere militar.

După cum s'a semnalat printr'un comunicat special, insula Dagoe a fost ocupată. Acum toate insulele baltice sunt în mâinile trupelor germane şi tot spaţiul baltic este curăţit de duşmani. Cooperând în chip exemplar cu formaţiuni ale marinei de războiu şi ale aviaţiei, o divizie de infanterie germană izbutise încă dela 12 Octomvrie să debarce, prin surprindere, în punctul cel mai sudic al insulei, iar de atunci, prin lupte înverşunate, care au durat zece zile, insula a fost curăţită de elementele inamice. In cursul acestor lupte au fost luaţi 5.000 de prizonieri şi şase baterii de coastă au fost distruse. Resturile garnizoanei inamice au fost nimicite de unităţi ale marinei de războiu şi ale aviaţiei, pe când încercau să scape fugind pe mare.

Soldaţi din trupele germane de geniu, operând cu bărci de asalt, au contribuit cu succes la acţiunile de debarcare pe insulele baltice.

Comunicatul comandamentului sovietic suprem recunoaşte pierderea oraşului Taganrog, la Marea de Azov. Acest oraş e ocupat de germani dela 19 Octomvrie.

Câteva încercări sovietice de a trece fluviul Newa au fost respinse de germani, cauzând trupelor bolşevice mari pierderi în oameni şi armament.

De asemenea, o încercare a trupelor sovietice de a sparge încercuirea germană din regiunea Petrogradului a eşuat, soldându-se cu pierderi groaznice din partea ruşilor.

Pe celelalte fronturi. Atacurile aviaţiei germane asupra Angliei s'au înteţit, cauzându-se pierderi asupra marilor instalaţii industriale britanice.

Svonindu-se că englezii ar avea de gând să debarce o armată, în cercurile britanice se declară că ar fi zadarnic să se debarce 10 divizii britanice undeva pe coastele ocupate, în scopul de a se creea un al doilea front împotriva Germaniei.

Tonajul necesar unei asemenea operaţiuni ar lipsi, iar operaţiunea în sine ar risca să fie distrusă.

Trupele germane ar lichida o asemenea armată expediţionară, fără a fi nevoie să cheme un singur soldat de pe frontul de Est.

In Africa de Nord. Pe frontul dela Tobruk, încercările de atac inamice au fost zdrobite de rapida acţiune a trupelor germano-italiene.

Avioanele de vânzătoare germane au doborît un avion britanic.

Inamicul a efectuat incursiuni aeriene asupra oraşelor Benghazi şi Tripoli, cauzând uşoare pagube.

C. 43.544. — M. O., IMPRIMERIA CENTRALĂ, BUCUREŞTI